

6. gr.

Sjúkratryggingar skulu taka þátt í nauðsynlegum tannlækniskostnaði vegna alvarlegra slysaatburða, þegar slys verður ekki rakið til ásetnings eða stórkostlegs gáleysis umsækjanda og slysatryggingar, skv. lögum um almannatryggingar nr. 117/1993, bæta ekki kostnað, eða skaðabætur þriðja aðila fást sannanlega ekki greiddar.

Umsóknum einstaklinga, 17 ára og eldri, um þátttöku sjúkratrygginga vegna slysa-atburða skulu fylgja áverkavottorð og skýrsla lögreglu og/eða vinnueftirlits.

7. gr.

Sjúkratryggingum er heimilt að endurgreiða tannlækniskostnað við tannplantaadgerðir vegna tilvika sem falla undir 3., 4. og 6. gr., sbr. 2. gr., svo sem hér greinir:

1. Kosið er að beita tannplöntum í stað hefðbundinna aðgerða og er þá endurgreiðslufjárhæð í báðum þessum tilvikum hin sama.
2. Gert er að stærri eða meiriháttar vanskapnaði og sambærilegum áunnum lýtum og slysaáverkum, þegar sýnt þykir, að viðunandi mælanlegur árangur náist þá aðeins, að tannplantar séu notaðir, enda séu aðrir möguleikar hefðbundinna aðgerða áður kannaðir.

8. gr.

Reglur þessar, sem settar eru að fengnum tillögum tryggingaráðs skv. c-lið 33. gr. og síðustu málsgreinar 36. gr. laga um almannatryggingar nr. 117/1993, með áorðnum breytingum, koma í stað reglna nr. 58/1994 og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, 20. desember 1996.

Ingibjörg Pálmadóttir.

Davíð Á. Gunnarsson.

REGLUGERÐ

um þátttöku sjúkratrygginga í kostnaði við almennar tannlækningar.

1. gr.

Samkvæmt reglum þessum skal þátttaka sjúkratrygginga í nauðsynlegum tannlækniskostnaði eftirtalinnna einstaklinga vera eftirfarandi:

1. 100%: elli- og örorkulífeyrisþegar, sem eru langsjúkir og dveljast á sjúkrastofnunum eða í þjónustuhúsnæði aldraðra og njóta vasapeninga.
2. 75%: elli- og örorkulífeyrisþegar með óskerta tekjutryggingu; elli- og örorkulífeyrisþegar, sem eru langsjúkir og dveljast á sjúkrastofnunum eða í þjónustuhúsnæði aldraðra og njóta engra vasapeninga; börn, 15 ára og yngri, sbr. þó 2. gr. gjaldskrár nr. 166/1992.
3. 50%: elli- og örorkulífeyrisþegar með skerta tekjutryggingu; 16 ára börn; börn, 16 ára og yngri, varðandi smíði steyptra tanngerva skv. 4. gr.

2. gr.

Sjúkratryggð börn, 16 ára og yngri, skulu hafa einn ábyrgðartannlækni sem annast allar nauðsynlegar almennar tannlækningar þeirra. Heimilt er, vegna ófyrirsjáanlegra atvika, að leita aðkallandi aðstoðar annars en ábyrgðartannlæknis. Ábyrgðartannlæknir getur verið hvort heldur er, skólatannlæknir eða einkatannlæknir.

3. gr.

Þátttaka sjúkratrygginga í tannlækningum barna og unglunga, 15 ára og yngri, öðrum en gullfyllingum, krónu- og brúargerð, skal vera 75% og 16 ára unglunga 50%. Um skoðun og fræðslu, röntgenmyndir og flúormeðferð umfram það sem að neðan greinir á hverju 12 mánaða tímabili, skal sækja fyrirfram:

1. Vegna einstaklinga með lága skemmdatíðni, sem þurfa mest 1 fyllingu á ári:

1 - 2 tímaeiningar vegna skoðunar og fræðslu, 1-2 röntgenmyndir, 1 flúormeðferð en 2 ef sérstök þörf er fyrir hendi.

Um skorufyllur fer eftir þörfum, skv. faglegu mati tannlæknis, enda sé meðferð í samræmi við reglur sem viðurkenndar eru af Tryggingastofnun ríkisins.

2. Vegna einstaklinga með miðlungsháa skemmdatíðni, sem þurfa 2-3 fyllingar á ári: 1-2 tímaeiningar vegna skoðunar og fræðslu, 2 röntgenmyndir, 1-2 flúormeðferðir.

Um skorufyllur fer eftir þörfum, skv. faglegu mati tannlæknis, enda sé meðferð í samræmi við reglur sem viðurkenndar eru af Tryggingastofnun ríkisins.

4. gr.

Þátttaka sjúkratrygginga við nauðsynlega smíði steyptra tanngerva barna, 16 ára og yngri, er háð samþykki sjúkratrygginga að undangenginni umsókn.

5. gr.

1. Sjúkratryggingar taka þátt í kostnaði elli- og örorkulífeyrisþega vegna smíði gervigóma, heilgóma eða parta, á sex ára fresti hið mesta, og fóðrana þeirra á þriggja ára fresti hið mesta.

Sjúkratryggingum er heimilt, þegar sérstakar ástæður krefja, að veita undanþágu frá þessu ákvæði að undangenginni umsókn.

2. Sjúkratryggingar taka ekki þátt í kostnaði lífeyrisþega við gullfyllingar, krónur, brýr eða við aðra sambærilega meðferð, svo sem tannplanta.

6. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er skv. 37. gr. laga um almannatryggingar nr. 117/1993, sbr. 66. gr. s.l., kemur í stað reglna nr. 63/1993 og reglugerðar nr. 235/1993 og öðlast þegar gildi.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, 20. desember 1996.

Ingibjörg Pálmadóttir.

Davíð Á. Gunnarsson.